Súd:	Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka:	6Cpr/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4412221342
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Róbert Záhorák
ECLI:	ECLI:SK:OSNZ:2014:4412221342.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci navrhovateľa: V.. L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., J. N. XX, zastúpený W.. L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., K. XX, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00151866, o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000 eur, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 6666,00 Eur a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a.

Súd navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 27.09.2012 domáhal zaplatenia v sume 10.000 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 18.04.2011 do zaplatenia. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 12.10.2010 doručil Ministerstvu vnútra Slovenskej republika podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci podľa uvedeného zákona, pričom v uvedenej žiadosti boli uvedené dôvody, ktoré odôvodňovali uvedenú žiadosť. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že dňa 21.05.2007 riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch schválil služobné hodnotenie navrhovateľa pod číslom ORP-77-28/VO-2007, ktorým bol hodnotený ako spôsobilý vykonávať inú "menej zodpovednú prácu," pričom proti tomuto hodnoteniu navrhovateľ podal odvolanie, ktoré riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Nitre zamietol a navrhovateľ následne namietajúc účelovosť a nezákonnosť konania podal ministrovi vnútra SR podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, pričom minister vnútra SR rozhodnutím č. SRLZ-141-13/SP-2007 zo dňa 18.12.2007 uvedené rozhodnutie riaditeľa KRPZ v Nitre zrušil a vec mu vrátil na nové konanie z dôvodu, že došlo k porušeniu zákona. Následne riaditeľ KRPZ v Nitre dňa 24.04.2008 opätovne vo veci rozhodol, nerešpektujúc právny názor vyslovený ministrom vnútra SR a napadnuté služobné hodnotenie znovu potvrdil a odvolanie navrhovateľa zamietol rozhodnutím č. KRP-2-41/PK-2008, pričom navrhovateľ proti tomuto rozhodnutiu opätovne podal podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Následne minister vnútra SR tento podnet navrhovateľa zamietol rozhodnutím č. SRLZ-405-3/SP-2008 zo dňa 15.07.2008 s odôvodnením, že "predmetné rozhodnutia boli vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami uvedeného zákona a ostatným predpismi," a to i napriek tomu, že vo svojom pôvodnom rozhodnutí konštatoval také porušenia zákona, ktoré odvolací orgán nemohol sám odstrániť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhovateľ podal na Krajský súd v Nitre žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia riaditeľa KRPZ v Nitre č. KRP-2-41/PK-2008 zo dňa 24.04.2008, pričom konajúci súd rozsudok č. 11S/72/2008-74 zo dňa 13.01.2009 služobné hodnotenie č. ORP-77-28/VO-2007 ako i rozhodnutie riaditeľa KRPZ v Nitre

č. KRP-2-41/PK-2008 zrušil pre nezákonnosť a vec mu vrátil na ďalšie konanie. KRPZ v Nitre proti rozsudku podalo odvolanie na Najvyšší súd SR s odôvodnením, že Krajský súd v Nitre nebol vo veci oprávnený rozhodovať a Najvyšší súd SR rozsudkom č. 2Sžo/148/2009 zo dňa 11.02.2010 napadnutý rozsudok Krajského súd v Nitre potvrdil, pričom KRPZ v Nitre uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania. Navrhovateľ v návrhu ďalej uviedol, že od 01.02.2008 bol na vlastnú žiadosť preložený na Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, pričom riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave dňa 06.11.2008 schválil na navrhovateľa nové služobné hodnotenie č. KRP-59-24/DI-2008 so záverom "spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu," pričom toto hodnotenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.11.2008 a dňa 23.09.2010 z dôvodu ustanovenia navrhovateľa do novej funkcie bolo riaditeľom KRPZ v Bratislave opätovne schválené služobné hodnotenie pod č. KRP-PMO-216-003/2010 so záverom "spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu." V návrhu navrhovateľ ďalej poukázal na to, že Krajský súd v Nitre v odôvodnení rozsudku na strane 7 druhý odsek konštatoval, že obe zrušené rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť ale i pre nedostatok dôvodov a hrubé procesné pochybenia, ktoré mali vplyv na ich zákonnosť. Navrhovateľ tiež uviedol, že služobnému hodnoteniu predchádzal účelový a nezákonný disciplinárny rozkaz riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ Nové Zámky č. 3/2007 zo dňa 13.04.2007, ktorým bol navrhovateľovi znížený služobný plat o 5% na dobu 2 mesiacov, pričom navrhovateľ proti uvedenému disciplinárnemu rozkazu podal opravný prostriedok, ktorý riaditeľ ORPZ Nové Zámky rozhodnutím zo dňa 14.05.2007 zamietol a disciplinárny rozkaz potvrdil, pričom navrhovateľ toto rozhodnutie napadol žalobou na Krajskom súde v Nitre, ktorý rozhodnutím pod č. 28S/26/2007 zo dňa 06.11.2007 uvedené rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, pričom uviedol, akých procesných pochybení sa dopustil 2.stupňový odvolací orgán, pričom odvolací orgán názor Krajského súdu v Nitre nerešpektoval a opätovne disciplinárny rozkaz potvrdil rozhodnutím č. ORP-92-16/VO-2008 zo dňa 20.03.2008 a toto rozhodnutie napadol navrhovateľ žalobou na Krajskom súde v Nitre, pričom podal podnet ministrovi vnútra SR o preskúmanie uvedeného rozhodnutia a následne minister vnútra SR podnetu navrhovateľa vyhovel a rozhodnutím č. SRL-318-4/SP-2008 zo dňa 06.06.2008 zrušil rozhodnutie riaditeľa ORPZ a vec mu vrátil na nové konanie, pričom riaditeľ ORPZ opätovne rozhodol rozhodnutím č. ORP-92-36/VO-2008 zo dňa 24.10.2008, v ktorom odvolanie navrhovateľa zamietol ako nedôvodné a disciplinárny rozkaz potvrdil. Preto navrhovateľ opätovne podal žalobu na Krajský súd v Nitre o preskúmanie zákonnosti vydaných rozhodnutí. Vo veci rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. 11S/171/2008-64 zo dňa 12.06.2009, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súd SR č. 2Sžo/298/2009 zo dňa 31.03.2010, pričom Krajský súd v Nitre uvedeným rozsudkom disciplinárny rozkaz riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ Nové Zámky č. 3/2007 zo dňa 13.04.2007 ako i rozhodnutie orgánu ORPZ Nové Zámky č. ORP-92-36/VO-2007 zo dňa 24.10.2008 zrušil a vec vrátil na nové konanie, pričom konanie v tejto veci bolo zastavené vzhľadom na uplynutie lehoty podľa § 57 odsek 1 Zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru. Poukázal na to, že Krajský súd v Nitre v uvedenom rozsudku na strane 4, siedmy odsek konštatoval, že žalovaný správny orgán nepostupoval v súlade so zákonom a nerešpektoval právny názor ministra vnútra SR obsiahnutý v rozhodnutí č. SRLZ-318-4/SP-2008 zo dňa 06.06.2008 a ani názor Krajského súdu v Nitre. Navrhovateľ poukazujúc na uvedené skutočnosti uviedol, že nezákonným postupom a nezákonnými rozhodnutiami riaditeľa ORPZ Nové Zámky a riaditeľa KRPZ v Nitre ako i ministra vnútra bol poškodený na svojich právach, a teda mu vznikla škoda podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. Uviedol, že škoda predstavuje finančnú ujmu, ktorá mu vznikla tým, že na základe služobného hodnotenia bol preložený z funkcie vedúci oddelenia výkonu služby ODI ORPZ Nové Zámky na funkciu inšpektora s územnou a objektovou zodpovednosť na Obvodnom oddelení PZ v Šali, pričom toto pracovisko je vzdialené 40 km od miesta jeho výkonu štátnej služby v Nových Zámkoch. Uviedol, že priama finančná škoda mu vznikla aj ako rozdiel platových náležitostí medzi oboma funkciami, pričom táto ujma predstavovala rozdiel v platových triedach, odňatie príplatku za riadenie, zníženie osobného príplatku a ujma predstavovala aj náklady na cestovanie do Šale a tiež nevyplatenie 13.platu za 2.polrok roku 2007. Zároveň uviedol, že okrem skutočnej škody mu vznikla aj nemajetková ujma, t.j. nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci bolo poškodené jeho doterajšie dobré profesionálne meno v policajnom zbore spojené so stratou dôvery a autority u ostatných policajtov, pričom poukázal na to, že 14 rokov vykonával pocitovo a svedomito policajnú prácu bez jediného disciplinárneho trestu s permanentnými odmenami v každom roku. Poukázal zároveň na to, že ujma mu vznikla na základe okolností, že zo strany nadriadených išlo od začiatku o konanie úmyselné, účelové a nezákonné, pričom túto skutočnosť potvrdili vyššie uvedené rozsudky. Zároveň poukázal na to, že nezákonné rozhodnutia mali vplyv na jeho súkromný život, išlo napr. o stratu spoločenskej prestíže, posmešky kolegov a okolia, strata dôvery a istoty rodinných príslušníkov, ako i permanentný stres a z neho vyplývajúce narušenie rodinného života. Okrem uvedeného poukázal

aj na stresy a psychické vypätie po dobu 3 rokov odvolacích konaní a súdnych sporov v dôsledku sústavného nezákonného postupu príslušných orgánov a tiež z dôvodu jeho odvolania z funkcie vedúceho oddelenia výkonu služby a nezákonného služobného hodnotenia, čo malo vplyv na fyzické odlúčenie od rodiny z dôvodu dochádzania za prácou viac ako 220 km denne za podstatne menšie platové ohodnotenie oproti pôvodnému. Poukázal na to, že tieto okolnosti boli pre neho a jeho rodinných príslušníkov frustrujúce a vyčerpávajúce s negatívnym vplyvom na rodinný a profesijný život. V návrhu navrhovateľ taktiež poukázal na to, že služobné hodnotenie ako inštitút na hodnotenie policajtov je platné 5 rokov a zakladá sa do spisového materiálu policajta, a preto jeho spoločenské uplatnenie bolo výrazne sťažené z dôvodu neochoty oslovených policajných funkcionárov prijať na útvar policajta s negatívnym služobným hodnotením, čoho dôkazom je, že negatívnu odpoveď obdržal z Odboru kontroly prezídia PZ, Krajského dopravného inšpektorátu KRPZ v Trnave, VO KRPZ v Bratislave, ako i z kriminalisticko-expertízneho ústavu prezídia PZ v Bratislave - Rači. Poukázal aj na to, že vzhľadom na jeho doterajšiu profesionálnu ako i morálnu bezúhonnosť, odbornosť, dĺžku praxe a dosiahnuté vzdelanie bolo veľmi ťažké, psychicky vyčerpávajúce a zdĺhavé nájsť si zodpovedajúce pracovné a spoločenské uplatnenie. Navrhovateľ poukázal na účelovosť a nezákonnosť svojho služobného hodnotenia, čoho dôkazom je, že na vlastnú žiadosť bol preložený na Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave ku dňu 01.02.0008 a vzhľadom na dobré pracovné výsledky jeho nadriadený dňa 05.11.2008 spracoval kladné služobné hodnotenie schválené riaditeľom KRPZ v Bratislave a dňa 01.06.2010 bol ustanovený do funkcie zástupcu riaditeľa vnútorného odboru a vedúceho oddelenia organizácie a právneho zastúpenia KRPZ v Bratislave, ktorú zastáva aj v súčasnosti. Navrhovateľ uviedol, že v policajnom zbore pracuje od roku 1993, pričom až do roku 2006 štátnu službu vykonával aktívne a spoľahlivo a nikdy nebol disciplinárne potrestaný, pričom za kvalitnú prácu bol mnohokrát disciplinárne odmenený a ani od 01.02.2008 doposiaľ mu nebol uložený žiadny disciplinárny trest a naopak bol viackrát disciplinárne odmenený. Poukázal aj na to, že stratil vieru v spravodlivé a zákonné rozhodovanie nadriadených. Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že na jeho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odpovedalo Ministerstvo vnútra SR, odbor právnych služieb listom zo dňa 14.04.2011 č. SLV-PS-147/2011, v ktorom sa uvádza, že žiadosti navrhovateľa nie je možné vyhovieť, keďže neboli naplnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Poukázal na to, že podľa názoru Ministerstva vnútra SR uplatňované nároky vyplývajú zo služobného pomeru, a preto v danom prípade nie je možné uplatňovať Zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý je zákonom všeobecný ale je potrebné postupovať podľa príslušných ustanovení o náhrade škody podľa Zákona č. 73/1998 Z.z., ktorý je zákonom osobitným. Uviedol, že s takýmto stanoviskom nemožno súhlasiť, keďže ustanovenia Zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ upravuje zodpovednosť služobného úradu za spôsobenú škodu "porušením právnej povinnosti v rámci plnenia služobných úloh," a práve táto dikcia zákona je v rozpore s tvrdením Ministerstva vnútra SR, že ide o špeciálny zákon, pričom poukázal na ustanovenie § 1 odsek 3 Zákona č. 514/2003 Z.z., ako i na ustanovenie § 6 odsek 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. Zároveň poukázal aj na ustanovenie článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky a uviedol, že ak by sa postupovalo podľa Zákona č. 73/1998 Z.z., bolo by mu odňaté právo na súdnu ochranu, keďže vo veci náhrady škody by rozhodoval ten istý správny orgán, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal. V návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že štátny orgán v uvedenom liste namieta, že nemajetková ujma nebola dostatočne preukázaná a v tejto súvislosti poukázal na § 17 odsek 2 Zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého "v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak." Poukázal na to, že počas celého obdobia, keď sa snažil dokázať nezákonný postup štátneho orgánu, mal znemožnený kariérny postup a v tejto dobe boli zmarené nielen roky vysokoškolského štúdia, ale aj jeho dobré meno a profesijný kredit. Uviedol, že za 14 rokov služby mu nebol uložený ani jediný disciplinárny trest a mnohokrát bol odmenený za kvalitné plnenie služobných povinností, čoho dôkazom je evidenčná kniha "prehľad o odmenách a disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach," ktorá sa nachádza na personálnom odbore KRPZ v Bratislave. Uviedol, že uvedené nezákonné rozhodnutia spustili reťazovú reakciu, ktorá sa premietal takmer do všetkých oblastí jeho života. V prvom rade to boli problémy finančné, t.j. zníženie platu, neadekvátne služobné zaradenie, pričom v tom čase manželka navrhovateľa pracovala ako učiteľka na Základnej škole na Devínskej ulici v Nových Zámkoch a musel splácať hypotekárny úver poskytnutý O. I. E., pričom z Policajného zboru SR nemohol ani odísť bez finančnej ujmy, keďže v čase vydania nezákonného rozhodnutia ešte nemal odslúžených 15 rokov v policajnom zbore. Napokon v dôsledku negatívneho nezákonného služobného hodnotenia bol nútený vykonávať prácu s nízkym finančným ohodnotením, ktorá nezohľadňovala jeho vzdelania, prax a skúsenosti. Poukázal na to, že tieto stresové faktory sa následne prenášali aj na

manželku a maloletého syna. Poukázal tiež na to, že nemajetková ujma nie je vec hmotnej povahy, a preto sa jej vznik preukazuje na základe konkrétnych okolností, za ktorých vznikla. Zároveň uviedol, že požaduje príslušenstvo pohľadávky, t.j. úroky z omeškania podľa § 3 odsek 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Navrhovateľ k návrhu pripojil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 12.10.2010, rozhodnutie ministra vnútra SR zo dňa 15.07.2008, ktorým bol podnet navrhovateľ zo dňa 04.06.2008 na preskúmanie služobného hodnotenia č. ORP-77-28/VO-2007 ako i rozhodnutie riaditeľa KRPZ v Nitre č. KRP-2-41/PK-2008 zo dňa 24.04.2008 zamietnuté, keďže boli vydané s príslušnými ustanoveniami Zákona č. 73/1998 Z.z. a ostatnými predpismi, rozhodnutie ministra vnútra SR zo dňa 18.12.2007 č. SRLZ-141-13/SP-2007, rozsudok Krajského súdu v Nitre č. 11S/72/2008-74, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 2Sžo/148/2009, rozsudok Krajského súdu v Nitre č. 28S/26/2007, rozhodnutie ministra vnútra SR zo dňa 06.06.2008 č. SRLZ-318-4/SP-2008, rozsudok Krajského súdu v Nitre č. 11S/171/2008-64, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 2Sžo/298/2009, list Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SLV-PS-147/2011 zo dňa 14.04.2011, ktorým sa zamieta žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, zmluvu o hypotekárnom úvere č. 99337 zo dňa 18.07.2007, pracovný posudok navrhovateľa zo dňa 10.07.2008, ktorý vydalo Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, služobné hodnotenie navrhovateľa zo dňa 06.11.2008, služobné hodnotenie navrhovateľa zo dňa 28.09.2010.

Navrhovateľ podaním zo dňa 27.12.2012 oznámil súdu, že sa návrhom na začatie konania domáha len náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 17 odsek 2, 3 Zákona č. 514/2013, pričom ďalším podaním zo dňa 30.05.2013 uviedol, že sa domáha len náhrady nemajetkovej ujmy.

Vo veci sa vyjadril odporca, podaním zo dňa 19.2.2014 v ktorom uviedol, že žiada návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť. Zároveň v uvedenom podaní uviedol, že čo sa týka služobného hodnotenia navrhovateľa zo dňa 18.5.2007 nové konanie vo veci nebolo uskutočnené , nakoľko navrhovateľ vykonával službu už v inom služobnom úrade. Pričom poukázal na to , že žiadne z rozhodnutí ministra vnútra SR v uvedených veciach nebolo zrušené súdnym rozhodnutím a žiadnymi rozhodnutiami, teda navrhovateľovi nebola spôsobená škoda , či už majetková alebo nemajetková. Poukazuje na to , že navrhovateľ si sám v návrhu odporuje, keď na jednej strane uvádza, že skutočnú škodu si neuplatňuje , pretože by to bolo zdĺhavé a prácne avšak na druhej strane žiada náhradu nemajetkovej ujmy ktorú nijako nezdokladoval ani nepreukázal. Nie je ani zrejmé ako dospel k požadovanej sume. Poukázal na to, že navrhovateľom uvádzané zásahy do osobnostných , resp. iných práv navrhovateľa je navrhovateľ povinný riadne preukázať a dôkazy musia byť hodnoverné, musia preukazovať vzniknuté následky. Zároveň poukázal na ustanovenie § 3 Zákona číslo 514/2003 Z.z. a poukázal že predpokladmi zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom, orgánu verejnej moci sú : a/ nezákonné rozhodnutie , nesprávny úradný postup, b/ škoda , c/ príčinná súvislosť. Pričom príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená ale musí byť bezpečne preukázaná v čom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje účastníka , ktorý je poškodený. Pričom vzťah medzi príčinou a následkom musí byť preukázaný a bezprostredný. Zároveň poukázal na to že z ustanovenia § 17 odsek 3 zákona číslo 514/2003 Z.z. vyplýva, že výške nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím za a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život jeho prostredie v ktorom pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote , d/ závažnosť dôsledkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení a dôkazné bremeno preukázania nemajetkovej ujmy zaťažuje navrhovateľa ktorý má preukázať že negatívne skutočnosti sú priamej príčinnej súvislosti zo zodpovednosťou štátu. Uviedol, tiež že v danom prípade neboli súčasne naplnené všetky podmienky a náhradu podľa Zákona 514/2003 Z.z.

Navrhovateľ podaním zo dňa 14.03.2013 zaslal súdu prehľad o odmenách a trestoch navrhovateľa ako i platné služobné hodnotenie navrhovateľa.

Vo veci sa písomne vyjadril podaním zo dňa 25.3.2014 navrhovateľ v ktorom uviedol, že konanie o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobeným nezákonným rozhodnutím je konaním vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Pričom posúdenie výšky nemajetkovej ujmy je závisle od úvahy súdu, ktorý má možnosť zvážiť všetky relevantné skutočnosti konkrétneho prípadu. Zároveň uviedol, že predmetným návrhom na začatie konania sa domáha voči odporcovi sumu 10.000,-€ ako náhrady nemajetkovej ujmy.

Na pojednávaní dňa 02.05.2014 navrhovateľ uviedol, že predmetným návrhom na začatie konania požaduje nemajetkovú ujmu, pričom náhradu skutočnej škody nežiada. Zároveň uviedol, že nemajetková ujma mu bola spôsobená nezákonnými rozhodnutiami odporcu, ktoré boli viackrát zrušené Krajským súdom v Nitre, pričom tieto konania trvali 3 roky, v dôsledku toho trpel on sám, jeho rodina, manželka, syn a uviedol, že nemajetková ujma, ktorú požaduje je primeraná ako zadosťučinenie podľa § 17 Zákona č. 517/2003 Z.z., keďže iné zadosťučinenie mu nebolo poskytnuté. Uviedol tiež, že v Šali pôsobil ako obyčajný policajt od 01.09.2007 do 01.02.2008, kde bol preradený v súvislosti s tým, že bolo vydané nezákonné rozhodnutie o tom, že je spôsobilý vykonávať menej zodpovednú funkciu, pričom do Šale dochádzal každý deň a pri jeho pracovnom zaradení nebolo zohľadnené jeho vzdelanie a i doterajšie hodnotenie, ktoré obsahovalo záver, že je spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu. Zároveň uviedol, že v roku 2007 mu bol poskytnutý hypotekárny úver z O., a.s. na kúpu rodinného domu, pričom splátky úveru boli nastavené na výšku jeho príjmu, avšak vzhľadom na personálny rozkaz, podľa ktorého musel pracovať ako obyčajný policajt v Šali sa mu plat znížil v prepočte o 7.000 Sk, keďže mu boli odňaté príplatky za riadenie, osobný príplatok a ďalšie príplatky a zároveň mal zvýšené výdavky na cestovné, keďže OOPZ Šaľa je vzdialené od Nových Zámkov 36 km, pričom do Šale dochádzal vlastným osobným motorovým vozidlom. Uviedol, že hypotekárny úver mu bol poskytnutý v sume 870.000 Sk a zo začiatku nemohol uhrádzať splátky uvedeného úveru, vzhľadom na nízky príjem a musel si požičiavať peniaze na splátky úveru. Poukázal na to, že rozhodnutia, ktorými mu bolo priznané nižšie hodnotenie boli účelové, keďže zo strany nadriadených bola snaha dosadiť na jeho miesto niekoho iného. Poukázal na to, že mu bolo ponúknuté aj vyššie a lepšie platené miesto, avšak to odmietol a dôsledkom toho bolo uvedené nezákonné rozhodnutia, pričom na tieto nebol žiadny dôvod, keďže výsledky jeho oddelenia ako i štatistické ukazovatele boli v tom čase výborné a nadriadený mu žiadne nedostatky nevytkli. Zároveň uviedol, že pred novembrom 2006 nemal žiadne disciplinárne postihy, avšak od novembra 2006 do mája 2007 mal účelové 3 až 4 disciplinárne postihy, na základe ktorých potom boli vydané hodnotenia, ktoré uvádza v návrhu na začatie konania. Poukázal na to, že disciplinárne postihy boli účelové a ich dôsledkom boli uvedené rozhodnutia, ktoré Krajský súd v Nitre ale i Najvyšší súd SR v Bratislave považovali za nezákonné. Taktiež uviedol, že do Bratislavy prišiel pracovať 01.02.2008, pričom mal šťastie na funkcionára, ktorý bral ohľad na to, že do novembra 2006 mal výborné výsledky a nebral do úvahy nezákonné rozhodnutia, ktorými bolo znížené jeho ohodnotenie, pričom s takýmto hodnotením si musel hľadať prácu, pričom na toto hodnotenie, ktoré bolo vydané v Nových Zámkoch bol braný ohľad a preto si nemohol nájsť prácu v útvaroch policajného zboru, ktoré v návrhu uviedol. Uviedol tiež, že v Bratislave vykonával prácu ako radový policajt, avšak postupne vzhľadom na riadny zodpovedný výkon práce sa vypracoval do funkcie vedúceho právneho oddelenia vnútorného odboru KRPZ v Bratislave a to od 01.06.2010, pričom za vykonanú prácu dostal aj odmeny a vyššie osobné ohodnotenie. Súčasne uviedol, že do Bratislavy prišiel pracovať na vlastnú žiadosť z dôvodu, že nechcel zostať pod riadiacim vedením ORPZ Nové Zámky, keďže okres Šaľa patril v tom čase pod ORPZ Nové Zámky. Navrhovateľ poukázal tiež na to, že bolo pre neho veľmi frustrujúce, že popri starostlivosti o rodinu musel riešiť aj svoje existenčné problémy a viesť súdne spory s ministerstvom, resp. s Krajským riaditeľstvom PZ v Nitre, pričom v sporoch musel byť zastúpený advokátom, čo predstavovalo ďalšie výdavky. Poukázal na to, že napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre ako i Najvyššieho súdu SR v Bratislave bol opätovne vydaný disciplinárny rozkaz, ktorý obsahoval také isté vady ako predchádzajúci a vôbec nerešpektoval hodnotenie a závery Krajského súdu v Nitre, ako i Najvyššieho súdu SR v Bratislave ohľadne nezákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia. Poukázal na to, že negatívne hodnotenie bolo vydané 21.05.2007 a súdne konania ohľadne jeho hodnotenia skončili až 11.05.2010 rozsudkom Najvyššieho súdu SR 2Sžo/298/2009. Navrhovateľ tiež uviedol, že odvolať funkcionára z funkcie možno len s odôvodnením, pričom bez uvedenia dôvodu môže funkcionára odvolať len minister vnútra podľa § 35 odsek 3 Zákona č. 73/1998 Z.z. a poukázal na to, že z funkcie bol odvolaný z dôvodu, že bol hodnotený ako spôsobilý na menej zodpovedné práce, pričom predtým vykonával funkciu vedúceho oddelenia výkonu služby a dopravných nehôd, kde priamym nadriadeným bol riaditeľ dopravného inšpektorátu ORPZ v Nových Zámkoch Ing. T., ktorý spracoval uvedené hodnotenie i napriek tomu, že tam bol len menej ako 6 mesiacov, nepoznal navrhovateľa a poukázal na to, že hodnotenie môže urobiť len nadriadený, ktorý je nadriadeným po dobu 6 mesiacov a v danom prípade tomu tak nebolo. Poukázal na to, že celé konanie zo strany ORPZ Nové Zámky bolo účelové v snahe dosadiť na jeho miesto svojho človeka. Účelovosť bola zrejmá aj z toho, že mu bolo najprv ponúknuté miesto vedúceho na OOPZ v Šuranoch a keďže to odmietol, bolo vydané jeho negatívne hodnotenie, pričom skutočnosť, že mu bola ponúknutá funkcie vedúceho OOPZ v Šuranoch vie potvrdiť aj pani Kuteničová, ktorá bola v tom čase riaditeľkou vnútorného odboru OPRZ Nové Zámky, pričom má potvrdenie o tom, ktoré súdu dodatočne predloží.

Zástupca navrhovateľa na uvedenom pojednávaní uviedol, že predmetné nezákonné služobné hodnotenie malo závažný negatívny dopad na profesijný život navrhovateľa a výrazne sťažilo možnosť jeho ďalšieho kariérneho rastu. K námietke odporcu ohľadne príčinnej súvislosti medzi namietaným nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmou uviedol, že podľa Zákona č. 73/1998 Z.z. zákonitým dôsledkom nezákonného služobného hodnotenia bola povinnosť preradiť navrhovateľa na inú menej závažnú funkciu, pričom v danom prípade ide o celú sériu nezákonných rozhodnutí, ktoré mali závažné negatívne dôsledky. Poukázal na odôvodnenie v rozsudku Krajského súdu v Nitre č. 11S/171/2008 zo dňa 05.05.2009, v ktorom sa uvádza, že: "v danej veci nie je sporné a treba prisvedčiť žalobcovi, že žalovaný správny orgán nepostupoval v súlade so zákonom a rozhodne sa neriadil právnym názorom tunajšieho súdu, ktorý vyslovil v tejto veci vo svojom zrušujúcom rozsudku zo dňa 06.11.2007 č. 28S/26/2007-38, v ktorom jasne a zrozumiteľne uviedol, akými vadami trpí žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, akých procesných pochybení sa dopustil 2-stupňový správny orgán." Poukázal na to, že z uvedeného je zrejmé, že správny orgán ignoroval aj právny názor súdu.

Zástupkyňa odporcu na uvedenom pojednávaní uviedla, že orgán, ktorý vydal služobné hodnotenie a rozhodnutia, ktoré boli zrušené Krajským súdom v Nitre aj Najvyšším súdom SR v Bratislave nemohol konať, keďže navrhovateľ bol zaradený na inom útvare a v inej funkcii a preto jeho ohodnotenie vykonal už iný orgán. Zároveň uviedla, že požadovaná suma je neadekvátna a neprimeraná, je potrebné ju preukázať, pričom navrhovateľ zostal v služobnom pomere u odporcu. Poukázala na to, že Zákon č. 73/1998 Z.z. umožňuje, aby policajt bol preložený bez uvedenia dôvodu.

Navrhovateľ podaním zo dňa 05.05.2014 oznámil súdu mená funkcionárov, ktorý s navrhovateľom rokovali v súvislosti s prijatím do služobného pomeru v období od októbra 2007 do februára 2008. Zároveň súdu zaslal potvrdenie podplukovníka W.. W. N. Krajského riaditeľa PZ, Krajského dopravného inšpektorátu v Nitre zo dňa 17.03.2008, v ktorom sa uvádza, že navrhovateľovi ako odvolateľovi ponúkla funkciu zástupcu riaditeľa OOPZ Šurany a Dvory nad Žitavou so súhlasom riaditeľa ORPZ v Nových Zámkoch. Zároveň poukázal na to, že nezákonným služobným ohodnotením ako i nezákonnými disciplinárnymi trestami, ktoré boli podkladom na vydanie služobného hodnotenia bolo zasiahnuté do jeho práv oprávnených záujmov, čo malo ťažké dlhodobé následky na profesijný a kariérny život navrhovateľa a negatívny vplyv na jeho finančnú situáciu a jeho rodinný život.

Na pojednávaní dňa 13.06.2014 zástupca navrhovateľa uviedol, že sa pridržiava svojich doterajších vyjadrení vo veci. Poukázal na to, že podmienky zodpovednosti odporcu za nemajetkovú ujmu spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami boli splnené, keďže nezákonné rozhodnutia mali negatívne dôsledky na profesijnú kariéru navrhovateľa, keďže dôsledkom nezákonného služobného ohodnotenia bolo jeho preradenie na menej zodpovednú funkciu, pričom uviedol, že náhradu trov konania nežiada. Zároveň uviedol, že pokiaľ ide o preloženie navrhovateľa do Bratislavy, je potrebné uviesť, že navrhovateľ bol preložený do funkcie radového policajt a táto skutočnosť potvrdzuje negatívny dôsledok služobného hodnotenia a nadväzujúceho personálneho rozkazu, pričom navrhovateľ až v roku 2010 ustanovený do vyššej funkcie na základe výsledkov prebiehajúcich súdnych konaní a v dôsledku vlastnej pracovnej činnosti a úsilia. Uviedol, že podľa právnej úpravy bolo zákonnou povinnosťou príslušného orgánu preložiť navrhovateľa na inú menej zodpovednú funkciu, keďže bolo vydané negatívne služobné hodnotenie na neho, a teda v danom prípade je preukázaná príčinná súvislosť medzi pochybením orgánu verejnej moci a ujmou spôsobenou navrhovateľovi. Poukázal na to, že protiprávny úkon alebo pochybenie orgánu verejnej moci nemusí byť bezprostrednou príčinou škody, stačí ak má povahu takej okolnosti, ktorá ak by nenastala, nevznikla by ani škoda, a teda je nepochybné, že negatívne služobného hodnotenie, ktoré bolo zrušené ako nezákonné malo povahu okolnosti, ktorá ak by nenastala, nevznikla by navrhovateľovi škoda, pričom poukázal na vyjadrenie pani N., ktorá ponúkla navrhovateľovi vyššiu funkciu len aby odišiel a z toho je teda zrejmá zjavná účelovosť služobného hodnotenie a že služobné hodnotenie nemalo žiadne hmotnoprávny základ, t.j. neboli dané skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné vydať negatívne služobného hodnotenie navrhovateľa. Uviedol, že služobné hodnotenie nemôže byť založené na svojvôli hodnotiaceho subjektu, ale musí mať oporu vo výsledkoch pracovnej činnosti hodnoteného a výsledky na strane navrhovateľa boli dobré až nadpriemerné a s prihliadnutím na to mu bola ponúknutá aj vyššia funkcia. Poukázal na to, že navrhovateľ sa vlastnou činnosťou v Bratislave vypracoval z pozície radového policajta do vyššej funkcie.

Zástupkyňa odporcu uviedla, že trvá na svojich predchádzajúcich písomných a ústnych vyjadreniach a uviedla, že predpoklady zodpovednosti za nemajetkovú ujmu v danom prípade neboli splnené, keďže nemajetková ujma nebola preukázaná riadne a bez pochybností, t.j. neboli preukázané následky, ktoré navrhovateľ uviedol, napr. sťažené spoločenské uplatnenie, narušenie rodinného života, existenčné problémy, strata spoločenskej prestíže, likvidačný dopad na profesionálnu kariéru a služobný postup. Poukázala na skutočnosť, že navrhovať od 01.02.2008 nastúpil na KRPZ v Bratislave a 01.06.2010 bol ustanovený do funkcie zástupcu riaditeľa vnútorného odboru a vedúceho oddelenia organizácie a právneho zastúpenia KRPZ v Bratislave a poukázala na to, že výška požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy nie je dostatočne zdôvodnená, pričom poukázala na ustanovenie § 17 odsek 4 Zákona č. 514/2003, v ktorom sa uvádza maximálna výška nemajetkovej ujmy pre osoby poškodené následnými trestnými činmi v sume 17.600 eur. Poukázala na to, že príčinná súvislosť nebola preukázaná. Zároveň poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 2Sžo/41/2013 zo dňa 16.04.2013, ktorý sa týka návrhu navrhovateľa na obnovu konania vo veci jeho preloženia podľa § 35 odsek 1 písmeno c) Zákona č. 73/1998 Z.z. a poukázala na to, že v uvedenom rozsudku sa uvádza, že rozhodnutia týkajúce sa služného hodnotenia navrhovateľa boli rozsudkami Krajského súdu v Nitre a Najvyššieho súdu SR zrušené z dôvodu, že správne orgány porušili v tom, že pri hodnotení navrhovateľa nedodržali procesný postup ustanovený zákonom, pričom skutkové zistenia správnych orgánov spochybnené neboli a tieto ani nespochybnil navrhovateľ. Poukázala na to, že o veci personálneho rozkazu č. 133 navrhovateľ odvolanie nepodal. Uviedla, že žiada, aby súd návrh zamietol s tým, že odporca si uplatňuje trovy konania. Taktiež uviedla, že považuje za nepreukázané tvrdenie navrhovateľa, že jediným dôvodom personálneho rozkazu bolo služobné hodnotenie. Poukázala na to, že vo veci personálneho rozkazu navrhovateľ nepodal odvolanie a nevyužil teda riadny opravný prostriedok a navrhovateľ ani nespochybnil personálny rozkaz. Poukázala na to, že služobný pomer navrhovateľa v PZ SR naďalej trvá a teda neboli naplnené dôsledky, ktoré navrhovateľ uvádza, napr. v profesnej oblasti.

Navrhovateľ uviedol, že uvedený rozsudok Najvyššieho súdu SR s predmetnou vecou nesúvisí, pričom personálny rozkaz bol predmetom sporov na Krajskom súde v Nitre a Najvyššom súde SR. Zároveň uviedol, že 3 roky súdnych konaní zanechali na ňom stopu. Súčasne uviedol, že na súde nenapadol služobné hodnotenie, pričom na základe služobného hodnotenia bol vydaný personálny rozkaz a personálny rozkaz bol vydaný na základe štyroch disciplinárnych konaní, ktoré mu boli uložené v priebehu 4 mesiacov, a na základe ktorých došlo k personálnemu rozkazu. V hodnotení sa neprihliadalo na jeho nadpriemerne dobré výsledky, ktoré dosahoval pri výkone svojej činnosti. Poukázal na to, že rozsudky Krajského súdu v Nitre riešili nesprávnosť procesného postupu zo strany OR PZ a keďže bola konštatovaná nesprávnosť procesného postupu neriešila sa v sporoch podstata, t. j., či došlo k porušeniu služobných povinností a teda, či došlo k nesprávnemu služobnému hodnoteniu. Poukázal na to, že orgán, ktorý rozhodoval o odvolaní vo veci služobného ohodnotenia bol zároveň tým istým orgánom, ktorý vydal personálny rozkaz, ktorým bol odvolaný z funkcie. Z rozkazu riaditeľa ORPZ v Nových Zámkoch č. 235/2007 sa uvádza: "na základe záveru služobného hodnotenia ORPZ č. 77-28/VO-2007 menovaný nie je spôsobilý na doterajšiu funkciu a je spôsobilý vykonávať menej zodpovednú funkciu a z uvedeného dôvodu bol preložený na inú funkciu podľa § 35 odsek 1 písmeno c) Zákona č. 73/1998 Z.z."

Do spisu boli založené spisy KRPZ v Nitre č. KRP-18-VO/PK-2009, č. KRPZ-NR-VOZ-PR-64/2011 a č. KRP-2-PK-2008.

Podľa § 18 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosť majú aj právnické osoby. Právnickými osobami sú združenia fyzických alebo právnických osôb, účelové združenia majetku, jednotky územnej samosprávy, iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

Podľa § 21 odsek 4 O.s.p., za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 2 písmeno a/ b/, zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb, pričom orgán

verejnej moci je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom, pričom zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 odsek 1, písmeno c/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 odsek 1 koná v mene štátu aj ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto územného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených osôb fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 odsek 1, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 odsek 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 27 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosť za škodu tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 35 odsek 1 písmeno c) Zákona 73/1998 Z.z., policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu pretože podľa záveru služobného hodnotenia nie je spôsobilý vykonávať doterajšiu funkciu.

Podľa § 136 O.s.p., ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností a dokladov, ako i na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení zistil, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný. Z návrhu na začatie konania je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10.000 eur podľa § 17 odsek 2 Zákona č. 517/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinnom v roku 2007. Súd mal za preukázané, že dňa 21.05.2007 riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch schválil služobné hodnotenie navrhovateľa č. ORP-77-28/VO-2007, ktorým bol navrhovateľ hodnotený ako "spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú prácu," pričom na základe odvolania navrhovateľa odvolací orgán - Krajské riaditeľstvo PZ v Nitre odvolanie navrhovateľa zamietol, pričom na základe podnetu navrhovateľa minister vnútra rozhodnutím SRLZ-141-13/SP-2007 zo dňa 18.12.2007 rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstvo PZ v Nitre zrušil a Krajské riaditeľstvo PZ v Nitre dňa 24.04.2008 rozhodnutím KRP-2-41/PK-2008 zo dňa 24.04.2008 napadnuté služobné hodnotenie navrhovateľa znovu potvrdil, pričom na základe podnetu navrhovateľa na preskúmanie rozhodnutia minister vnútra opätovne rozhodol tak, že podnet navrhovateľa zamietol s konštatovaním, že predmetné rozhodnutia boli vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami uvedeného zákona a ostatnými predpismi. Z rozsudku Krajského súdu v Nitre č. 11S/72/2008-74 zo dňa 13.01.2009, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 2Sžo/148/2009 zo dňa 27.01.2010 je zrejmé, že služobné hodnotenie navrhovateľa zo dňa 18.05.2007 schválené riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch dňa 21.05.2007 so záverom "spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu," ako i rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Nitre č. KRP-2-41/PK-2008 zo dňa 24.04.2008 boli zrušené a vec bola vrátená Krajskému riaditeľstvu PZ v Nitre na ďalšie konanie. Súd mal za preukázané, že v tejto veci už Krajské riaditeľstvo PZ v Nitre ďalej nekonalo s odôvodnením, že navrhovateľ od 01.02.2008 pracoval na Krajskom riaditeľstve PZ Bratislava, z dôvodu, že služobné hodnotenie malo vykonať Krajské riaditeľstvo PZ Bratislava. Teda nedošlo k naplneniu a realizácií výroku vyššie uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu SR 2Sžo/148/2009 aby sa vo veci ďalej konalo. Z uvedených rozsudkov Krajského súdu v Nitre a Najvyššieho súdu SR vyplýva, že obe rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť ale i pre nedostatok dôvodov a i pre hrubé procesné pochybenia, ktoré mali vplyv na zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia (strana 7 rozsudku 11S/72/2008), pričom aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 2Sžo/148/2009 sa uvádza, že správy orgán nedodržal postup uvedený v zákone a nehodnotil žalobcu v zákonom stanovenej lehote a teda chýba objektívne a zákonným spôsobom získané hodnotenie navrhovateľa, pričom sa poukazuje na to, že už samotné toto pochybenie môže mať za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného (strana 6 rozsudku). Súd mal taktiež preukázané, že navrhovateľ sa žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky č. ORP-367-4/VO-2007 zo dňa 14.05.2007, ktorým bol potvrdený disciplinárny rozkaz riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu PZ v Nových Zámkoch č. 3 zo dňa 13.04.2007, ktorým bolo navrhovateľovi uložené disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 5% po dobu 2 mesiacov, pričom Krajský súd v Nitre rozsudkom č. 28S/26/2007-38 zo dňa 06.11.2007 uvedené rozhodnutie zo dňa 14.05.2007 zrušil a vec vrátil Okresnému riaditeľstvu PZ v Nových Zámkoch na ďalšie konanie. Taktiež rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. 11S/171/2008 zo dňa 05.05.2009 bolo zrušené rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky zo dňa 24.10.2008 č. ORP-92-36/VO-2008 a tiež rozhodnutie riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu PZ v Nových Zámkoch 13.04.2007 a vec bola vrátená na ďalšie konanie, pričom tento rozsudok bol potvrdený Najvyšším súdom SR č. 2Sžo/298/2009 zo dňa 31.03.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2010. Uvedenými rozhodnutiami navrhovateľ teda zdôvodňoval svoj nárok na nemajetkovú ujmu, pričom túto spolu s nárokom na náhradu škody si uplatnil podaním zo dňa 12.10.2010, ktorú označil ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na túto žiadosť odpovedalo podaním zo

dňa 14.04.2011, v ktorom uviedlo, že žiadosti nie je možné vyhovieť. Konajúci súd mal za preukázané, že na základe uvedeného služobného hodnotenia bol navrhovateľ preložený z funkcie vedúceho oddelenia výkonu služby ODI ORPZ v Nových Zámkoch na funkciu inšpektora s územnou a objektovou zodpovednosťou Obvodného oddelenia PZ v Šali, ktorú vykonával do 31.01.2008, pričom od 01.02.2008 vykonával prácu na Krajskom riaditeľstve PZ v Bratislave ako obyčajný policajt s tým, že od 01.06.2010 bol ustanovený do funkcie zástupcu riaditeľa vnútorného odboru a vedúceho oddelenia organizácie a právneho zastúpenia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave vzhľadom na jeho dobré pracovné výsledky. Konajúci súd mal za to, že z obsahu uvedených rozsudkov, ako i ich odôvodnení vyplýva, že rozhodnutie riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch, ktorým bolo schválené služobné hodnotenie navrhovateľa ORPZ-77-28/VO-2007 a tiež rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Nitre č. KRP-2-41/PR-2008, ktoré sa týkalo taktiež služobného hodnotenia navrhovateľa boli nezákonnými rozhodnutiami, a preto navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva aj, že taktiež rozhodnutia o znížení funkčného platu o 5% boli vydané v rozpore so zákonom. Súd mal za to, že vzhľadom na okolnosti, že navrhovateľ nemohol vykonávať pôvodnú prácu v pôvodnej funkcii, že vykonával menej platenú prácu v mieste vzdialenom 36 km od Nových Zámkov vo funkcii radového policajta mal za to, že na strane navrhovateľa došlo k nemajetkovej ujme spôsobenej nezákonným rozhodnutím a že súd dané dôvody pre to, aby návrhu bolo vyhovené, keďže samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením pre navrhovateľa aj s prihliadnutím na skutočnosť, že svojich práv sa domáhal súdnou cestou, pričom v týchto konaniach bol úspešný, avšak žiadne iné zadosťučinenie mu zo strany odporcu poskytnuté nebolo. Konajúci súd mal za to, že nemajetková ujma navrhovateľovi bola spôsobená tým, že vzhľadom na svoju kvalifikáciu a vzdelanie vykonával menej platenú prácu, a to až do 01.06.2010, mimo svojho pôvodného pracoviska, pričom bývalým spolupracovníkom ani súčasným spolupracovníkom, ale ani rodinným príslušníkom navrhovateľa nebolo zo strany odporcu žiadnym spôsobom objasnené, že služobné hodnotenie, ktoré bolo podkladom pre preradenie navrhovateľa na inú prácu a jeho preloženie na iné pracovisko, bolo nedôvodné a nezákonné. Súd mal za to, že bola preukázaná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím príslušných orgánov, ako i nemajetkovou ujmou, keďže negatívne hodnotenie navrhovateľa zapríčinilo jeho preradenie na inú prácu a preloženie na iné pracovisko, v dôsledku čoho navrhovateľa utrpel nemajetkovú ujmu. Navrhovateľ nemajetkovú ujmu utrpel aj tým, že vzhľadom na to, že bol preložený na vykonávanie funkcie obyčajného policajta v Šali, bol nútený hľadať si prácu na inom útvare Policajného zboru v Slovenskej republike mimo pôsobnosti Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky, avšak s negatívnym služobným hodnotením, ktorého nezákonnosť potvrdil až rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Sžo/148/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.02.2010, o ktorom sa však bývalí spolupracovníci navrhovateľa, ako i osoby, u ktorých sa uchádzal o zamestnanie nemuseli dozvedieť. Konajúci súd podotýka, že podľa § 35 odsek 1 písmeno c) Zákona č. 73/1998 Z. z. o policajnom zbore bolo povinnosťou služobného úradu preložiť navrhovateľa na inú funkciu, pričom táto skutočnosť sa uvádza aj v závere služobného hodnotenia Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky č. 77-28/VO-2007. Súd z uvedených dôvodov považoval výšku priznanej nemajetkovej ujmy v sume 6.666 eur (200.819,91 Sk) za primeranú, a preto vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, pričom konajúci súd zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľ bol nútený v záujme ochrany svojich práv využiť právne služby advokáta.

Konajúci súd napokon podotýka, že nárok navrhovateľa bol posudzovaný podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. a nie podľa ustanovení Zákona č. 73/1998 Z.z. tak, ako to navrhoval odporca, keďže mal za to, že Zákon č. 514/2003 Z.z. je zákonom špeciálnym, ktorý upravuje postup pri náhrade škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 1 uvedeného zákona.

Čo sa týka trov konania, súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., hoci bol v konaní prevažne úspešný, keďže navrhovateľ náhradu trov konania nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.